

Reuma

REUMA

DE ROEMEENSE REMEDIE

CORRIE DELHOOFEN

Schrijver: Corrie Delhoofen
ISBN 9789402139327
© *Corrie Delhoofen*

Voor mijn kinderen

Ester – Janneke – Maikel – Willem – Rama – Sita – Dewi

Dit verhaal is gebaseerd op belevenissen en aantekeningen
uit 2005

Openingswoord

In 2000 kreeg ik pijn in mijn gewrichten. Mijn polsen waren wat stijf en rood opgezet, mijn lichaam zat me voor het eerst in mijn leven in de weg.

De pijn vloog door mijn lijf: door mijn polsen, mijn knieën, mijn schouders en weer terug naar mijn polsen.

Nadat wat antroposofische pillen en druppels geen resultaat hadden opgeleverd, stuurde de huisarts me door naar de reumatoloog. Voor het eerst denderde het woord REUMA door me heen.

Reuma!

Natuurlijk had ik geen reuma: de reumatoloog schatte het verkeerd in, maar ik was benieuwd of hij iets aan de pijn kon doen.

De bekende ziekenhuismallemolen begon tergend langzaam te draaien: bloedtesten, röntgenfoto's, pillen, afspraken en steeds dat wachten in een wereld die ik liever niet wilde kennen. In het bloedbeeld bleek de reumafactor bijna nihil, toch had ik reumaverschijnselen. Zie je wel! Toch vreemd...

Ik kreeg pijnstillers mee voor de kwaaië dagen en een afspraak voor over 4 maanden.

De reuma verborg zich de eerste jaren in donkere spelonken, waaraan ik fluitend voorbijliep, om mij dan onverwacht te overmeesteren.

Maar meestal ging het goed. Althans in mijn herinnering. Gelukkig heb ik een welwillend, selectief geheugen. Akelige

gebeurtenissen vervagen en de leuke lichten helder op, waardoor het verleden een aangename kleur krijgt.

Ontken of verdring ik de realiteit? Ik weet het niet en het interesseert me niet. Met een uitdijend verleden en een krimpende toekomst cirkelen mijn gedachten meestal om wat gaat komen.

De reuma is steeds actiever geworden. Ik heb een vriendelijke en kundige reumatoloog, hoewel ik lang heb gedacht, dat hij zich vergiste en de zaak te ernstig inschatte. Nu, in 2005, accepteer ik dat ik reuma heb. Mijn reumatoloog helpt me daarbij, omdat hij mijn worsteling opmerkt en me steunt door zijn eerlijkheid en aandacht.

Allerlei alternatieven heb ik met wisselend succes uitgeprobeerd, hoewel ik het gevaar van shoppen in het begin al onderkende.

Ik ontmoette veel aardige en betrokken mensen en het kostte me handen vol geld. Ik bezocht een ziener, een bloedbeeld-diëtist, een pendelende reumatoloog, een klassiek homeopaat, touch for health, een vitamine-mineralengoeroe, een antroposofisch reumatoloog, een magnetiseur, een acupuncturist, een voet-reflexzonetherapeut en omdat ik ervan overtuigd ben dat voeding invloed heeft, heb ik bij verschillende diëtisten mijn licht opgestoken.

Maar... wel witte wijn, beslist geen rode... wel rode wijn, maar witte verzuurt... beslist geen alcohol... een ei is goed... eigeel moet je laten staan... zes weken geen tarwemeel... volkorenbrood is goed...

Wekenlang heb ik geprobeerd om geen alcohol en koffie te gebruiken. Dan weer tijden geen brood, zodat ik visioenen kreeg van een bruine boterham met kaas.

Bij een tiendaagse citroensapkuur verdween de pijn even, om daarna op volle sterkte weer te verschijnen.